

Biserici noi, biserici vechi

de Ionel Cadar - Atlanta, GA

(continuare din numărul trecut)

După ce am definit noțiunea de Biserică cu ajutorul Bibliei, am văzut cum s-a întemeiat ea, care sunt lucrările ei și care este destinul final al bisericii. Să vedem acum în ce măsură națiunea româna și cum noi românii din America ne implicăm în viața spirituală.

Astăzi, mai mult ca oricând și mai mult ca oriunde și noi românii din statul Georgia ne bucurăm de drepturi depline de a ne ruga și a ne închina în legea noastră strămoșească.

Lăcașuri de rugăciune, de închinare în fața lui Dumnezeu au existat de când e lumea, de când omenirea a fost zidită de Domnul pe acest Pământ. Stau măturie multe scrieri de pe vremea lui Menumorut, a regelui Gelu al IV-lea, despre existența unor organizații, a unor căpetenii bisericesti în zona Ardealului și nu numai.

De-a lungul secolelor, domnitorii români au construit lăcașuri de închinare căutând să mărturisească înaintea Cerului și a popoarelor lumii, credința în Dumnezeu. Ori tocmai dorința aceasta aprigă de a-L mărturisi pe El le-a dat izbândă în războaie și lupte duse cu cei ce au vrut să extindă expansiunea și să ne cotopească sfânta țărișoară. Istoria ne consemnează cu litere de aur, dragostea de Dumnezeu și de Mântuitorul Iisus Hristos pe care au avut-o domnitorii creștini ca Ștefan Cel Mare, Mihai Viteazul, Brâncoveanu și alții care nici în fața morții nu au renunțat la credința lor creștină.

În acest an, 2007, împreună cu soția, găsindu-ne cu adevărat acasă în România, am vizitat mai multe biserici noi dar și vechi din județele Sălaj și Bihor. Peste tot am văzut marea dragoste a enoriașilor și dorința lor de a-L avea pe Dumnezeu în viața lor. Fie că am fost la Zalnoc, Porți, Rieni sau Hidiselul de Jos unde sunt cele mai vechi biserici, adevărate muzee, declarate monumente ale istoriei creștine, prin acele locuri în fiecare din aceste sate am constatat că aceste vechi biserici sunt altare vii și mărturii ale credinței enoriașilor în Dumnezeu cel sfânt și că nici un alt efort de păstrare a limbii și tradițiilor românești creștine nu sunt atât de elocvente precum bisericile.

Ne-am oprit mai mult, ba chiar am revenit și a treia oară la biserică din Hidiselul de Jos unde parcă ceva anume ne-a atras și ne-a îndemnat ca alături de preotul Bereteu Roman să facem rugăciuni de slavă și să mărturisim pe Dumnezeu.

Localitatea Hidiselul de Jos, un satuc mic cu doar 140 de familii, este situat la 2 km de Băile Felix și 1 Mai, cunoscute și vestite pe plan mondial pentru apele lor termale, tămăduitoare a multor boli și pentru lacul cu nuferi, rezervație unică în Europa.

Biserică de la Hidiselul de Jos unde preotul Bereteu Roman păstorește din octombrie 1980, datează din anul 1676. Ea este așezată pe o culme de deal, la marginea satului, a fost restaurată păstrându-se stilul vechi de monument istoric cu cele necesare cultului. Prin grija preotului în biserică s-a introdus aer condiționat, încălzirea, peste tot domnește ordinea, curățenia și florile.

“M-am implicat mai mult singur, cu fonduri personale – spune preotul Bereteu Roman – pentru rezolvarea unor probleme sociale și de interes cetățenesc cum ar fi: pietruirea drumului de acces spre biserică pe lungime de 1300 m, amenajarea unei clădiri sociale de cca 200 mp, construirea unei biserici mici în satul Sânteleac și tot aici, construirea unei case sociale pentru comunitatea rromilor.”

Ceea ce am remarcat și demn de reținut, este faptul că zilnic, în special spre seară, la poarta bisericii din Hidiselul de Jos poposesc mașini cu numere de înmatriculare din toate județele țării, ce vin cu turiști din stațiunile Băile Felix și 1 Mai. Aceștia vin aici și cer preotului să le facă rugăciuni speciale, vin aici să mărturisească pe Dumnezeu.

Bisericile noi sunt mult, mult mai numeroase decât cele vechi. Națiunea română se bucură de un har deosebit din partea lui Dumnezeu de a fi ctitorit mai multe biserici decât alte națiuni ale Europei. Dacă străbați România vei vedea că în fiecare sat, comună sau oraș se construiesc noi biserici, iar cele existente se renovează. Aceasta arată mai mult ca oricând ca românii s-au reîntors la Dumnezeu, mărturisindu-L cu adevărat prin tot ceea ce fac. În România ca și aici de altfel, în comunitățile românești sunt multe exemple vii de credincioși care fac totul ca numele sfânt al lui Hristos să fie pus la loc de cinste, construind și renovând biserici, altare de închinare.

(va urma)